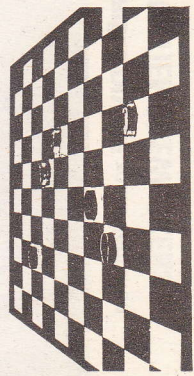

16-1-1989

Grote verrassing bij Ons Genoegen-VAD

door
Eric van Dusseldorp

ENIGE MAANDEN geleden sprak ik in deze rubriek de verwachting uit, dat het eerste tental van het Utrechtse Ons Genoegen wel zou degraderen uit de hoofdklasse van de bondswedstrijd. Nu zes van de elf ronden gespeeld zijn, voel ik me genoodzaakt deze veronderstelling recht te zetten. Dank zij een overwinning op het Amsterdams VAD en twee gelijke spelen tegen Twentees Eerste en TDV staan de Utrechtenaren, die overigens ook drie duels verloren hebben, op een negende plaats.

Aangezien slechts twee van de twaalf clubs degraderen, staat het roemruchte Ons Genoegen dus boven de rode streep.

Toch zijn de Utrechtenaren nog lang niet verlost van het degradatiespook. Vooral de wedstrijden die Ons Genoegen nog moet spelen tegen De Oldehove en Houdt Stand, die op de elfde respectievelijk twaalfde plaats staan, moeten uitwijzen of deze club een terugtocht naar de eerste klasse bespaard kan blijven.

Dé grote verrassing was natuurlijk de 11-9-overwinning van Ons Genoegen op VAD. In het verleden hadden de Amsterdammers nooit veel moeite met de Utrechtenaren. Uitslagen als 16-4 en 15-5 waren eerder regel dan uitzondering en een enkele keer werd het maar

lieft 18-2. Dit jaar echter moesten zelfs de meest chauvinistische Mokkumers (maar dat zijn in VAD alleen de gebroeders Van Westerloo en Paul Oudshoorn) toegeven dat de nederlaag van 9-11 nog wel wat groter had kunnen uitvallen.

Twee fragmenten uit dit duel.

ZIE DIAGRAM I

In den beginne ging het nog goed voor de Amsterdammers. De wedstrijd was nog maar nauwelijks begonnen of Den Doop had alweer een nul achter de kiezen.

Er volgde: 14. 29-24?, 19x30; 15. 35x24, 14-20; 16. 34-29? ...

Dit is het toppunt. Na 50-44 had wit tenminste nog slechts één schijf verloren. 16. ... 18-23; 17. 29x7, 20x29; 18. 33x24, 22x35. Zwart gaf het op. En terecht, want na de volgende zet staat hij twee schijven

achter en in het verdere verloop misschien zelfs nog wel drie schijven.

Beter verging het P. van Splunter aan bord 9, die zijn tegenstander Chr. van der Schaaf in een dun standje verraste.

ZIE DIAGRAM II

Zwart: Chr. van der Schaaf (VAD)

Wit: P. van Splunter (OG)

Er staan zo weinig schijven meer op het bord, dat remise onvermijdelijk lijkt. Toch slaagt Van Splunter erin om een bres te slaan in de zwarte defensie.

48. 28-22!, 6-11; 49. 22x13, 19x8;

50. 38-33, 8-13; 51. 32-28!, ... Een altijd weer effectvol dubbeloffer. 51.

... 23x21; 52. 34-29, 24-30; 53.

35x24, 12-18; 54. 24-19, 13x24; 55.

29x20, 18-23; 56. 20-14, 1-7; 57.

14-10, 27-32; 58. 10-4, 11-17; 59.

4-10, 23-29; 60/ 33x24, .. Zwart gaf het op.

Vorige opgave: nr. 2910.

Auteur: Ir. J. Viergever.

Zwart: 6, 8, 12, 13, 14, 18, 19, 24, 28, 29, 31, 35, 36.

Wit: 11, 17, 21, 25, 27, 30, 39, 44, 45, 46, 47, 49.

Dit vraagstuk wint op allerlei manieren, zoals G. J. de Bruijn, M. Versteeg, W. Th. Lensink, J. van Hengel en M. van Wijk wisten aan te tonen. Niet zo geslaagd dus!

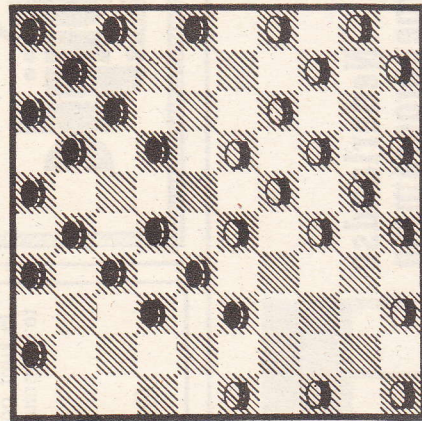
Nieuwe opgave: nr. 2911.

Auteur: J. H. H. Scheijen †

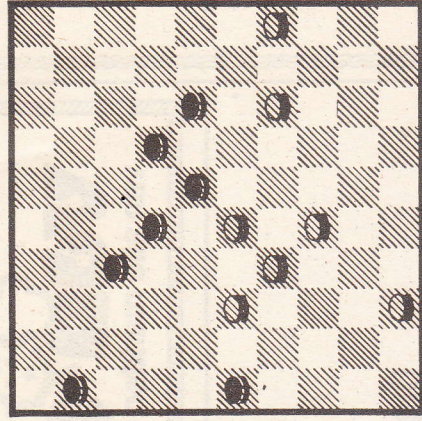
Zwart: 8, 17, 18, 19, 22, 26, 28.

Wit: 20, 27, 31, 33, 37, 41, 42, 43.

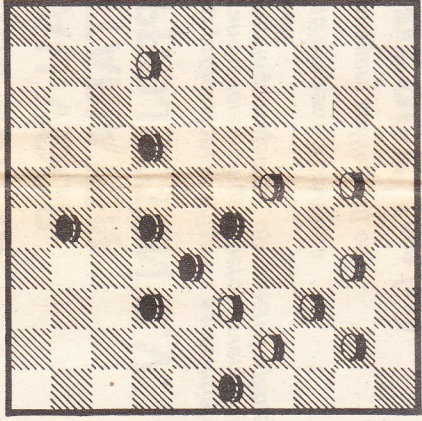
De oplossing van de nieuwe opgave kan weer tot enige dagen na verschijning worden toegestuurd (Oude Singel 322, 2312 RK Leiden).

• DIAGRAM I

• DIAGRAM II

• DIAGRAM III